

Algemeene Secretarij.

Den 15 Junij 1831.

Alzo ALEXANDER MAC INTOSCH, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, verzoekende Brieven van Vrijdom voor de hem in eigendom aankomende Slaven, met namen: CAMPBELL, WILLIAM MC. INTOSCH en DOUGALD.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen zes weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, de verzochte Brieven van Vrijdom worden uitgereikt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.**NEDERLANDEN.**

Gorinchem, 19 April.

Volgens een particulier berigt uit Antwerpen, vervat in een der Fransche dagbladen, bestaat onze vloot op de Schelde uit het linieschip *de Zeeuw* van 90 stukken, drie fregatten van 36 stukken, 6 korvetten, 5 van 28 stukken en 1 van 20 stukken, twee bombardier-galjooten van 22 stukken, 5 brikken van 10 tot 20 stukken, drie stoomvaartuigen van 4, 8 en 20 stukken en 28 kanonneerbooten gewapend met 125 stukken, te samen uitmakende een getal van 631 stukken zwaar geschut en bemand met 4000 matrozen. Waarbij zich weldra zullen voegen de *Kortenaar* en de *Waterloo* elk van 74 stukken.

Het kasteel van Antwerpen is gewapend met 300 stukken geschut en voorzien van eenen buitengewonen voorraad, vooral van bommen en kongrevische vuurpijlen.

Indien derhalve de Belgen de vijandelijkheden aan dien kant beginnen, staat Antwerpen ten prooi van *elf honderd* vuurmonden, hoezeer de batterij van zes zware mortieren, in het kasteel thans bestaande, alleen voldoende zou zijn, om de stad in vicerentwintig uren in eenen puinhoop te herscheppen.

Den 24sten. Het *Journal de la Haye* bevat een Brusselsch berigt, volgens hetwelk lord *Ponsomby* aan een der bankiers aldaar, de verzekering gegeven zou hebben, dat Prins *Leopold* eerstdaags verwacht mogt worden. Voorts verzekerde men dat de regent aan den graaf *de Merode* verklaard zou hebben, dat de Belgische aangelegenheden nog

binnen de drie weken, ten genoeg van alle partijen geschikt zouden wezen.

Uit BERLIJN schrijft men den 5 April: 15,000 man onzer troepen zijn op voet van oorlog gesteld, om in het groothertogdom Luxemburg te trekken. Alles is ten krijg toegerust, en de toenemende werkzaamheid van den loop der gebeurtenissen zal niet het minste verflaauwen, door de vredelievende verzekeringen van het Fransche ministerie. Pruisen is veelligt meer in staat, dan Frankrijk, om over den vrede of oorlog te beslissen.

En nu leze men het navolgende stuk, door het zoogenaamde comité der nationale vereeniging te Brussel afgekondigd:

» Medeburgers, het beslissend oogenblik voor België, is gekomen, verzaamen wij alle onze geestkracht en verzekeren wij ons van de vrijheid, die wij zoo roemvol verworven hebben.

» Geene woorden, geene ijdele redene meer; te wapen! wij zullen de handlangers der dwingelancij overwinnen.

» Binnen weinige dagen zullen de soldaten der Duitsche Bondsvergadering het groothertogdom Luxemburg pogen te bemagtigen. Belgen! de Luxemburgers zijn uwe broeders, zij roepen u te hulp, hun bloed hebben zij voor u gestort, gij zult hen redden, of met hun omkomen.

» De vrijheidsgrond zal door den vreemdeling niet bezoedeld worden. Het kongres heeft besloten, dat de eerste ban der burgerwacht mobiel zal worden verklaard, het noodigt de vrijwilligers uit, om zich bij degenen te voegen, welke de wet onder de wapenen roept, gij zult niet doof zijn voor de stem uwer vertegenwoordigers!

» Dat geheel België een legerkamp zij, op hetzelfde oogenblik dat de Confederatie ons grondgebied zal durven betreden. Laat ons toonen, wat vaderlandsliefde dapperheid vermogen, en dat onze eerste zege onzen vijanden de hoop beneme om hunne ontwerpen te verwezenlijken.

» Schande ruste op hen, die lijdelijke aanschouwers der worsteling blijven; wordt het vaderland bedreigd, dan moet elk burger soldaat wezen; zijn post is onder de bannieren der onafhankelijkheid.

» Dappere Belgen, te wapen! te wapen! Naar Luxemburg heen. Overwinning! Vaderland! zie daar onze vereenigingskreet.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 19 April.

Bij keizerlijke ukase van den 22sten Maart (3den April) betrekkelijk den opstand in het gouvernement van Welna is afgekondigd dat al de edellieden die

daaraan deel genomen hebben en met de wapens in de hand gegrepen worden, voor eene militaire commissie te regt gesteld, en hunne vaste goederen ten profijte van het fonds voor de invaliden verbeurd verklaard zullen worden; lieden van minderen rang zullen in het Siberische linie-bataillon ingestoken worden. Zij die tot deze lagere klassen behorende, tot onderwerping komen, zullen genade erlangen.

Uit Memel zelf wordt geschreven dat de Russische opper-jagermeister die met zijn boschwachters de brug bij Rimen, als het vereenigingspunt met Koerlaad bezet hield, op last van graaf *Pahlen* met eene versterking van 50 ruiters naar Groot Essern opgebroken is, waar zich eene magt van insurgenten bijeengetrokken zou hebben. De rebellen, die ongeveer 4000 man sterk, Krottingen bezet hielden, hebben den 14 die plaats verlaten, zonder dat men voor als nog weet, werwaarts zij getrokken zijn. Men vermoedt echter dat zij zich naar Dobrian begeven hebben. Naar Polangen rukken al gedurig nieuwe Russische versterkingen.

Onmiddelijk uit Warschan heeft men nog geene nadere berigten; maar van de Poolsche grenzen wordt, onder dagteekening van den 15den, geschreven, dat het verlies der Polen, bij eene mislukte poging om Sielice te bestormen, zeer aanmerkelijk geweest en de divisie van den generaal *Prondzynski* bijna geheel aan de vroegere voordeelen van deszelfs legers te beantwoorden, daar men er integendeel de grootste neerslagtigheid bespeurt.

De redevoering van den heer *Casimir Perrier*, voorzitter van het Franschen ministerie, heeft hier den gelukkigsten indruk gemaakt. Den roem der wapenen hebben al de magten van Europa en Frankrijk in den grootsten overvloed genoten. Er is thans een verhevener, een zedelijker roem te verwerven, en indien Frankrijk zijnen nationalen hoogmoed regtvaardigen wil, zoo is het deszelfs taak ook op dezen nieuwen baan ter overwinning voor aan te trekken. Beide beginselen in geschil, van welke geen eene volkomen zegepraal behalen kan, moeten elkander weerkerig nageven. Maar daartoe wordt een groot Europeisch gerigt ter bijlegging vereischt, hetwelk door gewapende volken bewaakt en beschut zij, opdat geene der gelijkelijk verderfelijke factien; maar de wezenlijke behoefte en de mogelijke vrijheid, het beginsel der verlichting en der zedelijke vorderingen; de verstandige overwinning daarbij behalen. Is Frankrijk voor dit verheven en heilige gerigt bestand, zoo zal het bij eenen verhevener roem, tevens de dankbaarheid van Europa verwerven.

maar is Frankrijk nog niet den rijperen mannelijken leeftijd ingetreden, doet het zich als een strijd en veroveringszuchtig jongeling uitdagen voor; zoo zoude het ligfelijk te heurt vallen, wat ook den enkele ondervindt, die tegen den geest des tijds meent te moeten handelen, en men zoude dan eveneens van de overwinnaars bij Jemappe, Merengo, Austerlitz en Jena kunnen zeggen, dat zij niets geleerd en niets vergeten hebben. Tot heil der wereld, mag men, van den eenen kant, bedenken, dat de tijden der priesters- en leenheerschappij, van den anderen, dat de tijden van het Napoleonontische dwaggeweld niet weder terug te brengen zijn.

Mengelwerk.

DE ADELTROTS DOOR DE SCHEIKUNDE BESCHAAMD.

Eene ware Anekdote.

In Duitschland verbreidt zich de lust tot de Scheikunde gelijkelyk met de liberale denkbeelden; waarvan de navolgende echte Anekdote tevens het bewijs oplevert. Een Duitsch Baron, van een aloud geslacht, hebbende de zestien kwartieren in elke linie, woonde te Berlijn, de lessen in de Scheikunde bij van den vermaarden Hoogleeraar KLAPROTH, wiens verlies zoo algemeen betreurd wordt. Op zekeren dag, dat zich de Baron weder naar het Laboratorium van den Chemist begaf, werd zijn rijtuig omvergeworpen, en hij en zijn koetsier zoo zeer gekneusd door den val, dat de te hulp geroepen Arts verneede, beiden te moeten amlaten. De Baron kwam hierdoor op den inval, om van dit ongeval partij te trekken, ten einde een vraagstuk op te klaren, dat hem meermalen had bezig gehouden. Hij wilde, namelijk, weten, of het bloed van een Duitsch Baron en dat van eenen man uit het volk inderdaad van verschillende natuur zijn, gelijk men beweert. Diensvolgens, het produkt der beide aderlatingen in twee onderscheidene vazen opgevangen zijnde, zond hij hetzelfde aan den Scheikundige, met verzoek om beide aan de allernaauwkeurigste ontleding te willen onderwerpen. Dezelve volbragt zijnde, leverden zij dezelfde hoeveelheid op van ijzer, kalk, magnesia, phosphas, calcis, aluin, murias potasae et sodae, subcarbonas sodae, sulphas potasae, slijmachtige extrative stof, en water. Alleen bevatte het bloed des Barons tweehonderdste deelen waters meer dan dat des koetsiers; welke bijzonderheden ten voordeele des laatsten zoude strekken, bijaldien dit gering verschil eenige opmerking verdiende. Men kan alzoo uit deze vergelijkende ontleding besluiten, dat het bloed eens Barons en dat van een gewoon mensch physiek en chemisch, volkomen gelijk zijn. — De verlichte Edelman vereenigde zich gereedelyk met dit resultaat, en zond er onmiddelyk aan den onderwijzer van zijnen zoon een afschrift van, denzelven wel uitdrukkellyk aanbevelende, gulas ter kennisse des jongen Barons

te brengen, en het hem telkenreize te herinneren, wanneer hij scheen over te hellen, om zijn bloed voor edeler en zuiverder te houden, dan dat van andere menschen.

A D V E R T E N T I E N.

De gequalificeerde WEESMEESTEREN dezer Kolonie, bieden aan tegen behoorlijke Intrest, en onder voldoende zekerheid te beleggen, eene somma van Acht Duizend Guldens, aankomende diverse Minderjarigen.

De gegadigden adresseren zich bij memorie, aan de Edele Achtbaren Commissie uit het Gemeente Bestuur tot de zaken van de Nieuwe Wees-, Kurateel- en Onbeheerde Boedels Kamer.

Paramaribo den 18 Junij 1831.

N. L. BRAAM, Exploiteur bij den Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie, zal op Vrijdag den 24 Junij 1831, des morgens de klokke Negen uren, ter Kastelenij van het Hof van Civile en Criminele Justitie, publiek bij Executie verkoopen:

De Plantagie DE MORGENSTAR, gelegen aan rio Saramacca, tusschen de Plantagien de Eendragt en Johanna Catharina; aankomende P. S. LEISNER, C. J. LEISNER en J. J. LEISNER; zijnde de inventaris van gemelde Effect, ten kantore berustende.

Paramaribo den 17 Junij 1831.

De Inspecteur van Bruggen, Straten, Wegen en Waterwerken te Paramaribo en deszelfs omtrekken, brengt, als daartoe behoorlijk geauthoriseerd, ter kennis van de Ingezeten den dezer Kolonie, dat de Wegen in de voorstad Zeelandia, voor een geruimen tijd voor de passage van Rijtuigen, Wagens en Karren, zullen worden afgesloten, ten einde dezelve in eenen verbeterden staat te kunnen brengen, welke afsluiting aanvang zal nemen op Maandag den 27ten dezer, terwijl de ontsluiting van dien, nader zal worden bekend gemaakt.

Vindende zich verders verplicht het publiek te herinneren aan de nog in volle kracht en werking zijnde Publicatie van den Gouverneur Generaal J. F. FRIDERICI, dd. 4 Mei 1801, waarbij het verboden is: Met zwaar geladene Vrachtwagens en Karren, langs de Combé-Wegen, gedurende de maanden Junij, Julij en Augustus te rijden, op poene voor de contraventeurs van te zullen worden bekeurd in eene boete van Vijftig Gulden.

Paramaribo den 18 Junij 1831.

De Inspecteur voornoemd,
M. D. TEENSTRA.

De reeds geannonceerde verkoop van de SLAVEN, behoorende aan Mevrouw de Wed. F. TAYSPIL JANZ., en laatst gewerkt hebbende op de Plantagie Hofwijk.

De GROND en GEBOUWEN, van

de Plantagie Hofwijk, met zes koppen SLAVEN; verder enige Materialen, Plantagie-gereedschappen, Meubelen, en een groot nieuw Corjaal, zal alnu plaats hebben op Woensdag den 22 dezer maand Junij 1831, des namiddags ten 4 uren, ten huize van den Venduameester M. A. SALOMONS, alwaar de Slaven drie dagen voor den verkoop te bezigtigen zullen zijn. De inventaris, bewijzen van eigendom en koop-conditien ter visie liggen.

Alsmede nog de GROND en GEBOUWEN van de Plantagie Jagerswoud, Paramaribo den 17 Junij 1831, JAN DE JAGER EZ. qq. c.

II EDEN MORGEN om 9 uren, zal aan het Magazijn Generaal verkocht worden:

100 Vaten S O U T.
Paramaribo den 20 Junij 1831.

M. ROLADOR, Directeur van het Gezelschap KUNSTKOORDENDANSERS.

Verwittigd bij dezen aan het Geëerde Publiek, als dat hij HEDEN AVOND, eene groote en uitgezochte Vertooning ten uitvoer zal brengen, volgens Prospectus, en verwacht de gunst van het Geëerde Publiek.

Paramaribo den 20 Junij 1831.

M. A. SALOMONS, zal MORGEN ten Negen uren, op Vendu verkoopen, voor rekening die het inogt aangaan, een Kist MANUFACTUREN, gemerkt L. N° 18, aangebragt per het Schip de jonge Willem, Kapt. G. VAN MEEDEVOORT, inhoudende: supra fijne groote Gaze Doeken, gekleurde Neteldoeken, Satijn- en Negerbuizen.

Alsmede een Mulatten jongen, genaamd JAMES.

Kapt. E. von LAAR, voerende het Schip de Faam, zal op ultimo dezer maand, deszelfs Brievenzak sluiten, en de reis naar Amsterdam aannemen.

Paramaribo den 20 Junij 1831.

J. P. L. WEIMANN, voornemens zijnde, in de maand Julij deze Kolonie te verlaten, verzoekt zijne respective Debiteuren zeer vriendelyk betaling te willen presteren.

SCHEEPS-TIDING.

UITGEKLAARD.

De Nd. Am. Brik Sarah Ann, Kapt. ABRAHAM ELWELL, naar Gloucester; lading: 205 vaten Malassie.

Het Schip de Maastroom, Kapt. J. de GORTER, naar Rotterdam; lading: 350 vaten Suiker, 13 balen schoone- en 7 dito vuile Katoen, en 2400 $\frac{1}{2}$ oud Koper.

Gedrukt te Paramaribo, bij de ERVEN J. B. BINK.